

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 1016200828
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016200828.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci navrhovateľa: X.. I. N., bytom O. XX, A. Q., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. februára 2016 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27. apríla 2016 o nároku na vyrovnávací príplatok o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 10Sd/65/2016-39 zo dňa 16. októbra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Sd/65/2016-39 zo dňa 16. októbra 2018 v časti, ktorou potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. februára 2016 o zamietnutí žiadosti o prehodnotenie príslušnosti k zhodnoteniu dôb poistenia pred 01. januárom 1993 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X z 27. apríla 2016 p o t v r d z u j e .

V časti, týkajúcej sa rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27. apríla 2016, rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 10Sd/65/2016-39 zo dňa 16. októbra 2018 m e n í t a k , že rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27. apríla 2016 z r u š u j e a v e c j e j v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 10Sd/65/2016-39 zo dňa 16.10.2018, potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.02.2016, ktorým zamietla žiadosť navrhovateľa zo dňa 03.02.2016 o prehodnotenie príslušnosti k zhodnoteniu doby poistenia, ktorú navrhovateľ získal pred 01.01.1993. Zároveň potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.02.2016 v spojení so zmenovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27.04.2016, ktorým odporkyňa podľa § 69b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 140/2015 Z. z. zamietla žiadosť navrhovateľa o vyrovnávací príplatok.

V odôvodnení svojho rozsudku krajský súd uviedol, že navrhovateľ narodený dňa XX.XX.XXXX, požiadal o priznanie predčasného starobného dôchodku, ktorý mu bol rozhodnutím zo dňa 18.02.2009 priznaný. Nebol mu teda priznaný starobný dôchodok, ako to vyžaduje § 69b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 140/2015 Z. z.. Keďže poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok podľa § 69 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov nemá nárok na starobný dôchodok, právne predpisy Slovenskej republiky mu neumožňujú priznať ani vypočítať sumu starobného dôchodku vyplácaného podľa zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov a ani vyrovnávací príplatok, ktorého suma je podľa § 69b ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 140/2015 Z. z. závislá od sumy fiktívneho starobného dôchodku. Týmto postupom by sa negovalo zníženie sumy predčasného starobného dôchodku spočívajúce v tom, že suma predčasného starobného dôchodku je v súlade s § 68 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov znížená o 0,5 % za každých začatých 30 dní odo dňa vzniku nároku na predčasný starobný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku. Nakoľko navrhovateľovi bol podľa predpisov Slovenskej republiky priznaný iný druh dôchodku ako starobný dôchodok, podmienky na priznanie vyrovnávacieho príplatku nespĺňa, a preto mu nárok na vyrovnávací príplatok nevznikol.

Ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky bol navrhovateľ od 06.01.1992 do 31.01.1993 zamestnaný v Českej republike u zamestnávateľa Vítkovické stavby Ostrava. Nakoľko navrhovateľov zamestnávateľ mal ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, teda k 31.12.1992, sídlo na území Českej republiky, všetky doby zabezpečenia, ktoré navrhovateľ získal pred 01.01.1993 sa považujú za doby zabezpečenia Českej republiky a dôchodok je za ne príslušná poskytnúť Česká správa sociálneho zabezpečenia. Navrhovateľ vykonával aj zamestnanie na území Slovenskej republiky od 07.12.1992 do 31.01.1993 u zamestnávateľa ČSAD, š. p. Banská Bystrica na základe dohody o vykonávaní práce v súlade s ustanovením § 236 ods. 1 Zákonníka práce č. 65/1965 Zb.. Nakoľko dohoda o vykonaní práce nezakladá účasť na nemocenskom poistení, a ani na dôchodkovom zabezpečení, nie je možné toto obdobie zohľadniť pre posúdenie príslušnosti k 31.12.1992 v súlade s čl. 20 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení.

Krajský súd poukázal na príslušné ustanovenia zákona č. 461/2003 Z. z., článok 8 ods. 1 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia a článkom 8 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004, článok 20 ods. 1, Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení, čl. 15 ods. 1 Správnej dohody o vykonávaní Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení, § 69b ods. 1 zákona v znení zákona č. 140/2015 Z. z.. Dôvodil, že nárok na vyrovnávací príplatok nemôže vzniknúť poistencovi, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, nakoľko ide o dva rôzne druhy dôchodku a podľa § 69 zákona poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, nemá nárok na starobný dôchodok; na tom nič nemení ani skutočnosť, že podľa § 69a ods. 1 zákona v znení zákona č. 413/2012 Z. z. predčasný starobný dôchodok po dovŕšení dôchodkového veku je starobný dôchodok.

Voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom vyjadril nesúhlas s právnym posúdením veci krajským súdom a poukázal na nesprávne zistenie skutkového stavu. Navrhovateľ poukázal na to, že ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej federatívnej republiky mal súčasne dvoch zamestnávateľov, jedného so sídlom na území Českej republiky a druhého so sídlom na území Slovenskej republiky. Súd mal teda vziať do úvahy článok 16 ods. 2 Správnej dohody o vykonávaní zmluvy medzi Slovenskou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení. Je jednoznačne preukázané, že jeho práca na základe dohody o vykonaní práce pre ČSAD Banská Bystrica, závod Ružomberok, bola pracovnoprávnym vzťahom, mal z neho príjmy zo závislej činnosti a boli predmetom dane z príjmov, čiže mal zamestnávateľa aj so sídlom na území Slovenskej republiky. Do predčasného starobného dôchodku odchádzal podľa predpisov Slovenskej republiky, pričom neskorším odňatím pôvodne priznaného predčasného starobného dôchodku výlučne zo Slovenskej republiky zo strany odporkyne a odkázaním na Českú republiku, mu nárok na starobný dôchodok podľa pravidiel platných v Českej republike vznikol až výrazne neskôr a tak mu počas obdobia takmer dvoch

rokov nebola vyplácaná prevažná časť predčasného starobného dôchodku (časť z Českej republiky) a bol v rozpore so zákonom o tieto sumy ukrátený. Každý mesiac bol zároveň diskriminovaný devalváciou kurzu Českej koruny voči euru.

Nesprávny právny názor súdu vidí navrhovateľ v zamietnutí vyrovnávacieho príplatku z dôvodu, že mu bol pôvodne priznaný predčasný starobný dôchodok, pretože tento sa po dovŕšení dôchodkového veku stáva starobným dôchodkom. V čase podania žiadosti o vyrovnávací príplatok mal už dovŕšený dôchodkový vek, bol poberateľom starobného dôchodku, a preto mu bol vyrovnávací príplatok odopretý neoprávnene. Nie je správne tvrdenie krajského súdu, že mu nie je možné priznať starobný dôchodok, pretože tento má priznaný od dovŕšenia dôchodkového veku. Taktiež nie je pravda, že by sa vyrovnávacím príplatkom negovalo zníženie predčasného starobného dôchodku, či následného starobného dôchodku o 0,5 % za každých začatých 30 dní odo dňa vzniku nároku na predčasný starobný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku, pretože fiktívny dôchodok by toto zníženie zohľadňoval a bol by teda adekvátne znížený aj vyrovnávací príplatok.

Navrhovateľ žiadal odvolací súd, aby bola odporkyni uložená povinnosť zhodnotiť doby zabezpečenia do okamihu rozdelenia Českej a Slovenskej federatívnej republiky podľa predpisov Slovenskej republiky a priznala mu celý dôchodok podľa predpisov Slovenskej republiky s doplatením všetkých nevyplatených dôchodkových súm ako rozdielov medzi novo vyčísleným dôchodkom výlučne zo Slovenskej republiky a súčtom súm, ktoré mu boli vyplatené z Českej republiky a zo Slovenskej republiky späťne, od 26.06.2007. V prípade, ak odvolací súd uvedenému nevyhoví, žiadal uložiť odporkyni povinnosť, priznať mu vyrovnávací príplatok od 26.06.2007 a priznať mu náhradu škody a trovy konania v sume 1.500 eur pozostávajúce z ušlého úroku z nevyplatených súm a kompenzáciu nákladov a stratu času venovaného štúdiu zákonov.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súd 1. stupňa správne zistil skutkový stav vecí, túto náležite právne posúdil. Odporkyňa sa pridrižiava svojich doterajších stanovísk a navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 492 ods. 1, 2, 3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP), konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (OSP) začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Lehoty na podanie odvolania, ktoré začali plynúť pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, plynú podľa doterajších predpisov a ich právne účinky zostávajú zachované.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok Krajského súdu v Bratislave v súlade s príslušnými ustanoveniami OSP bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že rozhodnutím odporkyne zo dňa 03.08.2007, s následnými zmenami zohľadňujúcimi doby poistenia, získané podľa právnych predpisov Českej republiky, bol žalobcovi priznaný predčasný starobný dôchodok od 26.06.2007. Dôchodkový vek podľa § 65 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., dosiahol žalobca dovŕšením veku 62 rokov, t. j. XX.XX.XXXX.

Podaním, doručeným žalovanej dňa 03.02.2016, navrhovateľ požiadal o priznanie vyrovnávacieho príspevku podľa § 69b zákona č. 461/2003 Z. z.. Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ bol zamestnaný u zamestnávateľa so sídlom v Českej republike od roku 1964 do 31.01.1993.

Rozhodnutím zo dňa 19.02.2016 v spojení s tzv. zmenovým rozhodnutím zo dňa 27.04.2017 odporkyňa zamietla žiadosť o priznanie vyrovnávacieho príplatku z dôvodu, že rozhodnutím zo dňa 18.02.2009 mu bol priznaný predčasný starobný dôchodok a nie starobný dôchodok v zmysle § 69b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v účinnom znení. Uviedla, že z dôvodu priznania predčasného starobného dôchodku

nemá navrhovateľ nárok na starobný dôchodok, právne predpisy mu neumožňujú ani priznať a vypočítať sumu starobného dôchodku, a teda ani vyrovnávací príplatok, ktorého suma je podľa § 69b ods. 2 zákona závislá od sumy fiktívneho starobného dôchodku.

Ďalším, samostatným rozhodnutím z 19.02.2016 odporkyňa zamietla žiadosť o prehodnotenie príslušnosti k zhodnoteniu doby poistenia, ktorú navrhovateľ získal pred 01.01.1993. Ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej federatívnej republiky bol navrhovateľ zamestnaný u zamestnávateľa, Vítkovické stavby, Ostrava, od 06.01.1992 do 31.01.1993. K tomuto dňu mal predmetný zamestnávateľ sídlo na území Českej republiky, a preto všetky doby zabezpečenia, ktoré získal pred 01.01.1993 sa považujú za doby zabezpečenia v Českej republike a dôchodok je za ne príslušná poskytnúť Česká správa sociálneho zabezpečenia. Navrhovateľ súčasne vykonával zamestnanie aj na území Slovenskej republiky od 07.12.1992 do 31.01.1993 na základe dohody o vykonaní práce podľa § 236 ods. 1 a 2 Zákonníka práce. Dohoda o vykonaní práce nezakladala účasť na nemocenskom poistení ani na dôchodkovom zabezpečení a z tohto dôvodu nie je možné toto obdobie zohľadniť pre posúdenie príslušnosti k 31.12.1992 v súlade s článkom 20 zmluvy medzi Slovenskou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení. Rozhodnutím zo dňa 19.02.2016 odporkyňa zamietla žiadosť o vyrovnávací príplatok. Záverom uviedla, že keď navrhovateľovi bol priznaný iný druh dôchodku než starobný dôchodok, podmienky na priznanie vyrovnávacieho príplatku nespĺnil.

Podľa § 69 zákona č. 461/2003 Z. z. poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, nemá nárok na starobný dôchodok.

Podľa § 69 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení platnom od 31.12.2012 a podľa § 69a ods. 1 tohto zákona v znení platnom od 01.01.2013 predčasný starobný dôchodok po dovŕšení dôchodkového veku je starobný dôchodok.

Podľa § 69b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v účinnom znení poistenec, ktorému bol priznaný starobný dôchodok, má nárok na vyrovnávací príplatok, ak:

- a) získal pred 01.01.1993 najmenej 25 rokov československého obdobia dôchodkového poistenia, za ktoré mu bol po 31.12.1992 priznaný starobný dôchodok podľa predpisov Českej republiky,
- b) získal od 01.01.1993 do 31.12.2003 najmenej 1 rok doby zamestnania alebo náhradnej doby podľa zákona účinného do 31.12.2003,
- c) ku dňu, od ktorého žiada o jeho priznanie, má nárok na výplatu starobného dôchodku podľa predpisov Českej republiky,
- d) uzatvoril zmluvu o poistení dôchodku zo starobného dôchodkového sporenia, dohodu o vyplácaní starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku programovým výberom a nemá na osobnom dôchodkovom účte evidované dôchodkové jednotky tvorené z povinných príspevkov, ktoré nie sú predmetom dohody o vyplácaní starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku programovým výberom, alebo mu bola vyplatená suma podľa osobitného predpisu, ak je sporiteľ alebo bol sporiteľ podľa osobitného predpisu,
- e) požiadal o výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, ak získal obdobie výkonu služby policajta a profesionálneho vojaka v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, a
- f) suma vyrovnávacieho príplatku má ku dňu, od ktorého žiada o jeho priznanie, kladnú hodnotu.

V prejednávanej veci bola predmetom sporu otázka právneho posúdenia nároku navrhovateľa na vyrovnávací príplatok z hľadiska, či nárok na vyrovnávaciu dávku (príplatok) môže vzniknúť len poistencom, ktorým bol rozhodnutím priznaný starobný dôchodok podľa predpisov Slovenskej republiky, pretože ide o dorovnanie k starobnému dôchodku, alebo či nárok na vyrovnávací príplatok má aj poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok a tento dôchodok je po dovŕšení dôchodkového veku dôchodkom starobným.

Navrhovateľ dosiahol dôchodkový vek dňa 24.04.2011; od tohto dňa je poberateľom starobného dôchodku. Tým sa stal priamo zo zákona.

Podľa všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 140/2015 Z. z., účelom vyrovnávacieho príplatku je čiastočne eliminovať poistencami negatívne vnímanú skutočnosť, že na základe rozdelenia ČSFR im bol priznaný dôchodok z Českej republiky za obdobie zamestnania pred rozdelením ČSFR a dôchodok zo Slovenskej republiky za obdobia dôchodkového poistenia, resp. zabezpečenia po rozdelení ČSFR, pričom úhrn súm týchto dôchodkov je z dôvodu rozdielných právnych úprav dôchodkového poistenia v jednotlivých štátoch po rozdelení ČSFR nižší, ako by bola suma dôchodku, ak by sa priznal poistencovi výlučne podľa právnych predpisov Slovenskej republiky s prihliadnutím na celú dobu dôchodkového poistenia/zabezpečenia, tak pred, ako aj po rozdelení ČSFR. Zákonomdarca novelou zákona č. 461/2003 Z. z. sledoval účel odstrániť rozdiely vo vyplácanej výške starobného dôchodku medzi poistencami, ktorým je v dôsledku rozdelenia ČSFR a priznania dôchodkov z Českej republiky za obdobia zamestnania pred rozdelením ČSFR a dôchodkov zo Slovenskej republiky za obdobia dôchodkového poistenia po rozdelení ČSFR vyplácaný nižší dôchodok, ako by im bol vyplácaný výlučne podľa právnych predpisov Slovenskej republiky s prihliadnutím na celú dobu dôchodkového poistenia, tak pred ako aj po rozdelení ČSFR. Novela reaguje aj na právne názory vyjadrené v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, ktoré korigujú negatívne dôsledky rozdelenia federácie v oblasti dôchodkového zabezpečenia, ako napr. v rozsudku NS SR sp. zn. 9So/203/2011.

V rozsudku sp. zn. 9So/203/2011 najvyšší súd uviedol: „Česká republika a Slovenská republika vznikli k 01. januáru 1993 rozdelením spoločného štátu, ktorý charakterizoval jednotný systém dôchodkového zabezpečenia. Z hľadiska vtedajšieho práva bolo právne irelevantné, v ktorej časti československého štátu bol občan zamestnaný, resp. kde mal sídlo jeho zamestnávateľ.

Okolnosť, že dňom 01. januára 1993 došlo k rozdeleniu ČSFR, nemôže byť navrhovateľovi ako občanovi bývalej ČSFR a teraz občanovi Slovenskej republiky na ujmu. Slovenská republika je právnym nástupcom ČSFR.

Poistenie, získané do 31. decembra 1992 za existencie spoločného štátu na území Českej republiky preto nemožno považovať len za dobu odpracovanú v cudzine na účely Čl.46 Nariadenia a z toho dôvodu nie je možné s takými občanmi zaobchádzať inak ako s občanmi, ktorých zamestnávateľia mali za existencie spoločného štátu do 31. decembra 1992 sídlo na území Slovenskej republiky. Taký postup by podľa názoru odvolacieho súdu bol v rozpore s Čl. 12 a Čl. 39 ods. 1 Ústavy SR č. 460/1992 Zb.. Na tom nič nemení okolnosť, že zo žiadneho právneho predpisu zatiaľ nevyplýva povinnosť odporkyne priznať a vyplácať takej osobe dorovnanie rozdielu medzi výškou dôchodku, na ktorý by mala nárok v Slovenskej republike ku dňu dovŕšenia dôchodkového veku.“

Vzhľadom aj na uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ predčasný starobný dôchodok navrhovateľa je od 24.04.2011 dôchodkom starobným, nepriznanie vyrovnávacej dávky (príplatku) nie je v súlade s ústavou zabezpečeným právom na primerané hmotné zabezpečenie v starobe (čl. 39 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava SR). Rozsudok krajského súdu preto v tejto časti zmenil, rozhodnutie odporkyne o zamietnutí žiadosti o vyrovnávací príplatok z 19.02.2016 v spojení so zmenovým rozhodnutím z 27.04.2016 ako vychádzajúce z neprávneho právneho posúdenia veci zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľ žiadal aj o prehodnotenie príslušnosti Sociálnej poisťovne k zhodnoteniu doby poistenia, ktorú získal pred 01.01.1993.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. na dôchodkovom zabezpečení sú zúčastnení pracovníci v pracovnom pomere.

Zo žiadneho ustanovenia tohto zákona nevyplýva, že by účasť na dôchodkovom zabezpečení (poistení) mali aj pracovníci, ktorí vykonávajú pracovnú činnosť pre zamestnávateľa na základe dohody o vykonaní práce alebo dohody o pracovnej činnosti podľa § 232 a nasl. zákona č. 65/1965 Zb.. Zákonník práce, teda na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru. Pracovnoprávny vzťah navrhovateľa voči ČSAD, š. p. Banská Bystrica, teda k 31.12.1992 nezakladal navrhovateľovi účasť na dôchodkovom zabezpečení u zamestnávateľa so sídlom na území Slovenskej republiky.

Ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej federatívnej republiky, bol navrhovateľ zamestnaný v pracovnom

pomere u zamestnávateľa so sídlom v Českej republike, z titulu tohto pracovného pomeru dôchodkovo poistený, a to až do 31.01.1993, čo zakladá príslušnosť Českej správy sociálneho zabezpečenia na poskytovanie dávok dôchodkového zabezpečenia.

Z vyjadrení navrhovateľa vyplýva, že dôchodková dávka za obdobie dôchodkového poistenia pred 01.01.1993 mu Českou správou sociálneho zabezpečenia priznaná bola a je mu aj vyplácaná. Uvedený postup bol v súlade s článkom 20 ods. 1 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení, článkom 15 ods. 1 Správnej dohody o vykonávaní predmetnej zmluvy a § 8 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 194/1994 Z. z..

Vzhľadom na uvedené dôvody aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne z 19.02.2016 o zamietnutí žiadosti o prehodnotenie príslušnosti k zhodnoteniu doby poistenia za súladné so zákonom. Rozsudok krajského súdu v tejto časti preto podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil ako vecne správny.

Navrhovateľ v konaní pred krajským súdom nežiadal ani nevyčísliť trovy konania, ktoré mu vznikli. V danom prípade nevznikli navrhovateľovi trovy titulom súdneho poplatku, nepredložil doklad pre priznanie náhrady mzdy a hotových výdavkov v konaní pred súdom 1. stupňa a ani v odvolacom konaní, z obsahu spisu zároveň nie je zrejmé, že by navrhovateľovi v súvislosti s konaním vznikli preukázané výdavky a trovy, nebol zastúpený advokátom a nevznikli mu z toho titulu trovy právneho zastúpenia. Na finančnú náhradu za stratu času spôsobenú štúdiom právnych predpisov navrhovateľovi nevznikol nárok z dôvodu, že takýto nárok má len advokát v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd nepriznal navrhovateľovi trovy konania pred súdom 1. stupňa ani trovy odvolacieho konania. Ušlý úrok z nevyplatených dávok ani náhrada škody uplatnené v odvolaní navrhovateľa neboli predmetom preskúmaných rozhodnutí odporkyne a tieto nároky neboli predmetom súdneho prieskumu a neboli ani uplatnené v konaní pred krajským súdom. Z uvedeného dôvodu na tieto požiadavky navrhovateľa najvyšší súd nemohol prihliadať.

V ďalšom konaní o nároku na vyrovnávaciu dávku je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.